

ÀMBIT 2 – Sistema y estructura

Acció 5: supervisar i emmagatzemar de manera segura la informació notificada/recopilada

Deure de discreció

¿Què és?

Quan un/a Responsable de Protecció (RP) s'enfronta a un incident, és important que la persona que exerceix aquesta funció mantingui un cert grau de discreció.

Per què?

Un/a RP ha de ser capaç d'escoltar i empatitzar amb la víctima. També ha de tenir una relació de confiança amb les autoritats competents dins del club esportiu. La discreció és fonamental.

Concretament

La discreció significa ser acurat/a amb la informació que es té (no deixar informació sense supervisió i no compartir informació confidencial o sensible amb tercers), considerar acuradament per endavant quina informació és rellevant i què es pot o s'ha de compartir amb altres persones o organismes del club esportiu que tinguin autoritat sobre aquest tema. Al cap i a la fi, és important que un/a RP es comporti com ho faria qualsevol altra persona raonable i prudent en les mateixes circumstàncies.

Quan un/a Responsable de Protecció decideix compartir determinats fets amb altres persones en relació amb una denúncia rebuda (dins o fora del club), ha de tenir en compte (i) la gravetat dels fets basant-se en la informació rebuda, (ii) l'interès del club a garantir el bon ordre i el bon funcionament d'aquest, (iii) l'interès de la víctima a rebre la comprensió i el suport necessaris, i (iv) l'interès del presumpte perpetrador, que també té dret a defensar-se i a la presumpció d'innocència.

Per descomptat, la discreció no és el mateix que guardar secrets. Els i les Responsables de la Protecció no han de guardar-se tot per a si mateixos/as, ja que no estan subjectes al secret professional. No obstant això, no es tracta de difondre o compartir informació amb persones que no poden prendre decisions o que no tenen autoritat. Està totalment prohibit xafardejar i difondre rumors!

La responsabilitat específica en matèria de violència interpersonal dins d'un club esportiu varia d'un club a un altre. Per exemple, un o diversos membres de la junta directiva, o una entrenadora poden informar-se per endavant sobre qui és el/la RP i establir acords

concrets, si encara no existeixen, perquè el/la Responsable de Protecció sàpiga a qui acudir dins del club. A més, el/la Responsable de Protecció ha d'assegurar-se que la persona amb la qual comparteix la informació també manté la discreció.

Si un/a RP s'enfronta a delictes greus que semblen estar prou provats, pot decidir denunciar-los immediatament a la policia. Sempre que sigui possible (i apropiat), el/la RP ha de consultar primer amb altres persones responsables dins del club esportiu. És preferible prendre una decisió conjunta per a presentar una denúncia.

- Si ets testimoni de qualsevol incident de violència interpersonal, proporciona a la víctima tota l'assistència necessària. Això pot incloure fer costat a la víctima, proporcionar els primers auxilis necessaris en cas d'accident, buscar immediatament assistència especialitzada i/o posar-se en contacte amb els serveis d'emergència, seguretat o policials.

Normes clau

- La discreció no és secretisme. La discreció significa ser acurat amb la informació sensible i considerar acuradament amb qui es comparteix.
- Només es comparteix informació amb persones o organismes autoritzats dins del club.
- Saber amb qui pot posar-se en contacte dins del club. Establir acords clars sobre aquest tema amb antelació. Aquestes persones o organitzacions també han de mantenir la discreció.
- Tenir en compte a totes les parts interessades i els interessos en joc:
- Una víctima vol ser reconeguda i escoltada, però al mateix temps vol que es respecti la seva privacitat.
 - El presumpte perpetrador té dret a defensar-se, i la seva culpabilitat només s'estableix després d'una confessió o un veredict. Per tant, no s'ha de violar el dret a la privacitat ni el dret a la defensa.
 - Un club esportiu vol garantir el seu funcionament intern i el bon ordre.
 - Si ets testimoni d'una infracció penal, has d'oferir a la víctima tota l'assistència que puguis en aquest moment.

Emmagatzematge segur de la informació

1. Pot el/la Responsable de Protecció prendre i conservar notes o informes de converses en el context de denúncies de violència interpersonal en el club esportiu?

Es recomana que el/la Responsable de Protecció **creï o mantingui un informe o expedient sobre cada incident**, però s'aconsella que aquests informes **no continguin dades personals**.

Un/a Responsable de Protecció pot tenir en compte el següent:

1. **Crear un protocol de seguiment clar (Àmbit 2 - Acció 4) per al/la Responsable de Protecció** – Aquest protocol descriu clarament les tasques d'un/a Responsable de Protecció (per exemple, crear un informe per a transmetre els informes a la junta directiva, indicar que la seva funció es limita a actuar com a enllaç i escoltar, etc.). Això proporciona un marc clar per al/la Responsable de Protecció
2. **Elaborar un informe anònim i concís** – pot ser convenient per al club limitar-se a enumerar el tipus de violència interpersonal i descriure el procés de l'incident. L'objectiu no és tractar dades personals, per la qual cosa no entra en l'àmbit d'aplicació del RGPD (Reglament General de Protecció de Dades). Per tant, l'anonimat és fonamental. Una bona solució pot ser un informe basat en llistes de verificació, que eviti que s'entri en els detalls. Això permet al club prendre les mesures necessàries.
3. Només quan es **transfereixi a altres organismes o serveis**, per exemple, a la policia (a causa de la gravetat del problema), serà necessari incloure dades personals, amb l'única fi de transferir la informació. En aquest sentit, el millor és basar-se en el consentiment explícit de la víctima com a fonament jurídic, a causa de la sensibilitat de la situació o de les dades. Quant a la notificació, és aconsellable no incloure còpies d'informes externs, sinó només proporcionar una referència (per exemple, esmentar únicament quin metge ha elaborat un informe, sense incloure una còpia en l'expedient). Quant als terminis de conservació, recomanem destruir aquests informes després de la seva transferència i conservar únicament l'informe limitat descrit en el punt 2.

2. Pot el responsable de protecció emmagatzemar imatges com a prova en el context d'un incident de violència interpersonal en el club esportiu?

Si les imatges reals s'utilitzen com a prova, es desaconsella encaridament emmagatzemar-les. Des d'una perspectiva purament del RGPD, un/a Responsable de Protecció no pot basar-se en un fonament jurídic vàlid per a conservar aquest material (com es va obtenir el vídeo? Sens dubte, no es compta amb el consentiment de les persones que apareixen en ell, etc.). A més, quin valor afegit té per al o la Responsable de Protecció conservar-lo? Si es tractés realment d'un possible delicte, caldria remetre'l a la policia. Per consegüent, correspondria a les forces i cossos de seguretat avaluar si les proves es van obtenir de manera lícita.

A vegades, pot ser necessari que un/a Responsable de Protecció revisi les proves per a avaluar la gravetat de la situació. En tals circumstàncies, el responsable de protecció sempre sol·licita permís al denunciant per a procedir. Aquesta informació no pot compartir-se per correu electrònic, WhatsApp ni cap altre canal. A més, el/la Responsable de Protecció no conserva informació confidencial ni la conserva més temps del necessari.

No obstant això, pot descriure en l'informe quines imatges ha revisat. Això hauria de ser suficient per a realitzar una avaluació i obtenir assessorament.

3. En cas que un/a Responsable de Protecció decideixi deixar d'exercir aquesta funció en el club, què ocorre amb les dades recopilades anteriorment? (suposant que s'hagi permès conservar les dades)

Llegeixi la pregunta 1. Es pot afegir una descripció clara del tractament de dades al protocol d'actuació: què es pot/deu/pot (no) fer i què ocorre al final d'un càrrec, la transferència d'arxius, el tancament d'arxius, etc.